

σίν του ἥθελεν ἐγείρει ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ θείου του, νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Καπετάν πασᾶ 500 γρόσια. Ἡ συνήθεια τοῦ συμφωνεῖν ποινικὰς ωήτρας καταβλητέας εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πρὸς ὃ πρέπει νὰ παραβληθῇ τὸ μοντουπάκι τοῦ πασᾶ, εἶναι παλαιοτάτη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δίκαιον (A. BERGER, *Die Strafklauseln in den Papyrusurkunden*, Leipzig 1911, σελ. 31 ἐπ.), συνεχίσθη δὲ καὶ εἰς τὸ βυζαντινὸν (Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗ, *Τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐν ταῖς Νεαραῖς τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων*, Ἀθῆναι 1922, σελ. 219 ἐπ.). Βλέπε καὶ 49.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἴδιωτικόν. Τὸ συνέταξεν ὁ οἰκονόμος τίου ροῦσος (στίχ. 30), ὅστις χοησιμεύει καὶ ὡς μάρτυς δικοῦ μετὰ τῶν ἐν στίχοις 28 καὶ 29 ὑπογραφόντων· τὸ ὑπογράφει δὲ ὁ ἔξοφλῶν ἴδιοχείρως (στίχ. 26-27).

- 1 Διὰ τοῦ παρόντος ἔξοφλητικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος γίνεται δῆλον
- 2 ὅτι ἀποθανὼν δικαοδίτης θεοδόσιος βλιζαντάκης ἐποιήσατο δια-
- 3 θήκη ὑπογεγραμμένη ἴδιοχείρως του καὶ βεβαιωμένη ὑπὸ ἀξιοπίστους
- 4 μάρτυρας καὶ ἐδιώρισεν τὴν περιουσίαν του ὡς φαίνεται καταγραμμέ-
- 5 νη ἐν τῇ ρηθεῖσαν διαθήκην του ἔχοντας δὲ καὶ ἐπιτροπικόν του τὸν
- 6 εὐγενέστατον τζελεπῆ νικολάκη γρυπάρη ὅθεν καὶ ἐγὼ δικάωθεν ὑπο-
- 7 γεγραμμένος Δημήτριος θεοδώρου βλιζαντάκης ἀνηψιὸς (ἀνηψιὸς) τοῦ ρηθέν-
- 8 τος μακαρίτου Θεοδοσίου βλιζαντάκη ἐλθὼν ἐνταῦθα εἰς τιὸ διὰ νὰ περι-
- 9 λάβω τὸ μερίδιον δικοῦ μὲ ἀπαρθενεύει ὅθεν καὶ φανερώνω δικά-
- 10 βορ τὸ μερίδιόν μου γρό(σια) τὸν ἀριθμὸν τριακόσια ἐνερήντα πέντε ἥτοι
- 11 νούμερο, 395: καὶ παράδεις δεκαπέντε ἥτοι παράδεις 15: τὰ δποῖα τὰ
- 12 ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαρίτου Θεοδοσίου. καὶ ἀπὸ τὴν σή-
- μερον
- 13 καὶ εἰς τὸ ἔξῆς δὲν ἔχω νὰ πρετεντάρω ἀπὸ αὐτὴν τὴν περιουσίαν
- 14 οὔτε ἐγὼ οὔτε ἄλλος μου τῶν συγγενῶν οὔτε ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον τοῦ
- 15 μακαρίτου ἀλλ᾽ οὔτε καὶ ἀπὸ τῆς γυναικός του μαρούσα οὐδὲ ὄβολόν, ὡς ἔξο-
- 16 φλήσαντες τέλειον κατὰ τελείαν ἔξόφλησιν καὶ ἵμπαλασμὰ ἀμέσων τια-
- 17 βαντὰν βέβη μονταλαμπαντὰν τονοκικώτερον εἰπεῖν, μένον-
- 18 τας κατὰ πάντα τρόπον εὐχαριστημένος καὶ πρὸς τούτους εἰ μὲν καὶ ἥθε-
- 19 λον νὰ ὑπάγω εἰς καμίαν κρίσιν νὰ ζητῶ δευτέραν ἀγωγὴν
- 20 νὰ πρετεντέρω ἀλλ᾽ ἀντ' ἄλλα ὑπόσχομεν νὰ δίδω εἰς

2^α σελίς

- 21 τὸ μοντουπάκι τοῦ καπετάν πασᾶ γρό(σια) πεντακόσια ἥτοι(οι) νούμερον
- 22 πεντακόσια δύο καὶ εἰς ἔνδειξιν γέγονε τὸ παρὸν ἔξοφλητικὸν ὑπογεγρα-
- 23 μμένον ὑπὸ ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ βεβαιωμένον ἴδιοχείρως μου καὶ ἐδόθη

- 24 εἰς χεῖρας τῆς εὐγενείας τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαρίου θεοδοσίου βλιζαντάκη
ἴνα ἔχῃ
- 25 τὸ κῦρος καὶ τὴν ἴσχυν ἐν πατὶ κριτηρίῳ : 1809 : *Iouνίου* : 3 : *rīos*
- 2^a X. 26 δημήτριος φλιτζαντάκης ἔλαβα τὸ ἄνωθεν μερί-
- 27 διον μου βεβαιώνοντας τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπόσκομαι
- 3ⁿ X. 28 Βανγγέλης Ν. μαντζαράκης μαρτυρῶ
- 4ⁿ X. 29 σπυρος μιχαλόπουλος μαρτυρῶ
- 1ⁿ X. 30 ὁ οἰκονόμος *rīos* ροῦσος ὁ καὶ γράψας μαρτυρῶ

Verso

- 5ⁿ X. 1 ἐξοφλητικὸν τοῦ
- 2 δημήτρη ἀνεψιοῦ
- 3 τοῦ μακαρίου θεοδόση
- 4 φλιτζαντάκη

78

Δήλωσις

Χάρτης δίφυλλος
0,220×0,160

1816, Αὔγουστου 7
Σίφνος

‘Ο Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου Μπάος διὰ τοῦ παρόντος ἔγγραφου δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀντίγραφον τῆς (ἐπ’ ὅνόματί του, βεβαίως) ὁμολογίας, ἢν τῷ παρέδωσεν ἡ Μαρία σύζυγος τοῦ ποτὲ Νικολάου Γρυπάρη, εἶναι εἰκονικόν, διότι οὗτος δὲν τῆς εἶχε δανείσει χρήματα.

Περὶ τῆς Μαρίας Γρυπάρη βλέπε 75. ‘Ο δηλῶν Κωνσταντῖνος Μπάος δὲν φαίνεται ἀνήκων εἰς τὸν κλάδον τῆς οἰκογενείας Μπάου, εἰς ἣν ἀφορᾶ τὸ ἐν τῷ παρόντι τόμῳ δημοσιευόμενον ἀρχεῖον. ‘Ο Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου Μπάος δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὸν Κωνσταντῖνον Μπάον ἢ Κωνσταντῖνον Ι. Μπάον. ‘Ο πρῶτος ἀπαντᾷ ὡς μάρτυς εἰς τὰ ἔγγραφα 77 (1815), 75 (1815), 62 (1812), 7 (1814), 16 (1815). ὁ δεύτερος ὡς μάρτυς εἰς τὰ 51 (1816), 7 (1814), 8 (1814), 29 (1815), ὡς ὀφειλέτης εἰς τὸ 24 (1820) καὶ ὡς προϊκολήπτης εἰς τὸ 27 (1808). ‘Οτι δὲ εἶναι διάφορον τὸ πρόσωπον τοῦ Κωνσταντίνου Μπάου ἢ Κωνσταντίνου Ι. Μπάου ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὰ ἔγγραφα 7 (1814) καὶ 16 (1815) ἀμφότεροι ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες. ‘Ο πατὴρ τοῦ πρώτου κατεῖχε, προφανῶς, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τοῦ σακελλαρίου.

‘Οτι τὸ ἐπίρρημα οἰκονομικῶς τῶν στίχων 4-5 σημαίνει «εἰκονικῶς», ἐπαρκῶς νο-

